

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

עין משפט
די סנה
קפ"ה א ב ג ד
מכלל משפט קפ"ה
כלל כ"ג

ואי ס"ד מחויר דוקא ומתני דקמי
לא לא החיר פסולה שוחט אחת: פסולה מהי שנה עורף מזדוין אלא
לאו ש"מ אף מחויר קאמרי ומתני בדלא חסדו ולא הויר מתני' לא
מיוצביתו ולא סייחיתו: יקבלו הרובין את משובצתן. הגערים בני ר'
חייל: למעושי מתי. אי משום דערף תורה אור

לא למעושי שן ולפרין. מה שהקשה בקונטרס לאחין שמפרשים
דלחיי בתלמידי זו לא שייך למפרך סגינה מזדויהו אלא אם
כן שטייה במשנה גראה ללא קשה דלא נמי שמעינן ממאני' בזכחים
בפרק חטאת העוף (ק"ד ס"ה). דתמן מלק בסכין מטמא בדיים
אזינן הבליעה אלמא תלום פסול

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

ואי ס"ד מחויר דוקא מאי איריא מולק אפי'
שוחטין גמי אלא לאו שמע מינה אף מחויר
ומתני בר"ה אהור, ואי תא' יקבלו הרובין
אח תשובתן דקמי' ומתני כש' בשחיטה

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

פסול במליקה נש' במליקה פסול בשחיטה
למעושי' מאי לאו למעושי מחויר סימנין
לאחורי העורף גרי' אפי' רבה בר רב תנה
לא למעושי' שן וצפון אפי' וצפון בהדיא

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

קמי' להו, אלא א"ר ירמיה למעושי' מולך
ומביא גמרא למ"ד מולך ומביא במליקה
פסול אלא למ"ד כש' מאי איכא למימר

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

בני ר' ירמיה סברי לה כמ"ד מולך ומביא
במליקה פסול אמר רב כהנא מצות מליקה
קציץ ויורד וזו היא מצותה סבר רבא אביי

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

א"ל ר' ירמיה כ"ש דמולך ומביא במליקה
כש' ומאי זו היא מצותה אימא אף זו היא
מצותה: א"ר ירמיה אמר שמואל כל הכשר

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

בשחיטה, בנגוד בעורף כש' במליקה, הא
פסול בשחיטה פסול במליקה, למעושי מאי
אירימא למעושי עיקר סימנין הוא חני רמי

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

בר יוחאלי ואין עיקר סימנין בעוף אמר רב
פפא למעושי ראשי, ראשי פשיטא ממיל
ערפ' אמר רהבנא ולא בראשי מאי ראשי

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

שישי ראשי כגון דנכח משופי ראשי
הגרים ואול עור דמטא תתא וכדרב הונא
אמר רב אסי דאמר רב הונא אמר רב

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

אסי הגרים שלישי ושחם שני שלישי פסולה
אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי גר
דחצי רמי ברי יוחאלי ואין עיקר סימנין בשחיטה

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

אמר אלא למ"ד אין שחיטה לעוף מן התורה
אבל

פסול בשחיטה וכשר למליקה וטור
כשר לשחיטה ופסול במליקה הא תמא
ליה: לא למעושי חותם סימנין.

דקשר בשחיטה ופסול במליקה אפי'
דקמי' נ' כשר בשחיטה ופסול במליקה
תמא נמי כשר במליקה פסול בשחיטה:

לא למעושי שן ולפרין. ומשום סיפא
נקט לה כשר במליקה פסול בשחיטה
למעושי שן מחוברת ולפרין מחוברת

דפסולה בשחיטה והכי קאמר כשר
במליקה כגון לפרין מחוברת פסול
בשחיטה וקוין דלמעושי לפרין הוא

הדן לן דשפחא משום מחוברת הוא
אפי' דתמא סיפא תמא נמי רישא
שן ולפרין בהדיא תמא ליה. לעיל

במחוברת וזויה דמפרטי דמרישא
ממעט שן תלושה ולפרין תלושה דכשר
בשחיטה ופסול במליקה ולא היא דר"כ

תמא הכשר שן ולפרין לימא הכי
למעושי תלום דפסול במליקה אלא
תלום לאו מילתא היא דנימא כשר

בשחיטה ופסול במליקה דכשר בתלום
לא מיקריא מליקה ואפי' מליקה
פסולה לא מיקריא דהא פירש לן

קרא דמליקה בטלמו של כהן היחא
ובכלי לא מיקריא מליקה דלא אשכחן
בכלי דמיקריא מליקה ומתא תימרא

דמליקה בטלמו של כהן דהיא
בשחיטה קדשים בפרק קדשי קדשים
(ק"ד ס"ה) והקריטו הכהן אל

המוצב נ' ובי פסולה על דעתך שזר
קרב גבי מוצב אלא מגיד שלא תהא
מליקה אלא בטלמו של כהן ולהואו

לישנה פרכינן שן ולפרין בהדיא קמי'
לאו בחרת כהנים כדפרשיית והא נמי ליהא דלא פרכינן בהדיא
קמי' לה אלא איכ' שטייה במשנה דרוב ברייתו שזכורת כהנים

ושבוסתא שפלוס תכמים במשנתו ולא פרכינן הכי אלא היכא
דכחם במתנייהו תרי זמני או בחד מסכתא או בתרתי: למעושי
עורף ומביא. דכשר בשחיטה ופסול במליקה ומשום דקמי' נקט

לה אפי' דתמא רישא תמא סיפא: הנימא למחן דאמר ר' פלוגתא
דרב הונא ורובה היא לקמן בשמעתין: סברי לה כמ"ד פסול.

ומקמינן למתני' למעושי מולך ומביא: קולך וורד. בלא הולכה
ואובאה: כ"ש ע'י. דכל כמה דלא ממעט קרא בהדיא כדממעט

סכין וטורא, כי עביד מליקה בשחיטה ספי עריך: אמר שמואל כל
הכשר כו'. שמואל לאו בהלכות שחיטה איירי דר"כ איכא למפרך

סובא דהי סבר מולך ומביא במליקה פסול הא איכא מולך ומביא
דכשר בשחיטה ופסול במליקה ואיכא תלום ואי קסבר מולך ומביא

במליקה כשר ד' וכל שכן קולך ויורד כדלמרינן קמי' סיפא דייקנן
הא פסול פסול והא איכא קולך ויורד דפסול בשחיטה וכשר במליקה

אלא שמואל בהכשר מקום שחיטה קא מיירי כל מקום הראוי כזאת
בשחיטה ראוי למליקה לעומתו מאחוריו כמול עורף: ופרשנן הא פסול

לפסול. דעל כרחין שמואל משום היך דיוקא נקט לה דהי משום היא
גופא. למשמעינן דכל מול העורף כשר למליקה הא בהדיא תני לה

אלא דפלגי בזכחים בפרק: (קדשי קדשים) (ק"ד ס"ה). אי מליקה
מטרתה מטומאת נבלת עוף טהור או לאו וכן תימה לרבא בר

קמי' דקאמר לא אמר רמי בר יוחאלי אין עיקור סימנין לעוף אלא
במליקה ולא בשחיטה מהי שנה דקמי' עיקר. מכל שאר מרישת

וקו תימה דקאמר כמנך (ה' טו) [אלא] למ"ד אין שחיטה לעוף מן
התורה אין עיקור (אבל למ"ד יש שחיטה לעוף מן התורה יש עיקור)

היך תני זה בזה מ"מ הוא אסור משום טרפה דמה לי טרפה זו
ומה לי טרפה אחרת דכיון שנגרף העוף שזב אין מועיל לו תמידי

אלא להוילי מידי נבילה למחן דאמר אין שחיטה לעוף מן התורה
כדמכח בריש השוחט (לקמן כ"ה). אבל לדברי הלכות גדולות תפיסו

סנה סוגיא שפיר דלא אי טרפה על ידי שחיטה סימנין ולהכי
קאמר אילימא למעושי עיקור סימנין כי היכי דהלכתא גמירי

לה דאין השחיטה מועלת שם אף על פי שאיט נטרף צדק כמו
כן במליקה שזב איט נמלק אף על פי שאיט טרפה והא תני

רמי בר יוחאלי כו' ופלגי אהיא דשחיטה האגררת כדפרשי'
בקונטרס אבל אהך דתני טי' כל טרפה שמת כחמים בבהמה

כעגור בעוף לא פליגי דאפילו בבהמה אינה טרפה צדק אבל
לפירוש הקונטרס פליגי נמי אילי וינחא השאה דרבא בר

קיסו וטלה סוגיא:
אחין אלא למ"ד אין שחיטה לעוף מן התורה. אין
להקשות לדידה הכי משכחה נבלת עוף טהור דמשמח

בגדים אזינן הבליעה דהא דלא בני' שחיטה תמידי מיהא בני'
בסימנין כדמוכח לקמן בגי' פרק ג' (ק"ד ס"ה). דקאמר מלק

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי

שיטה מקובצת
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי
ה"ה דקמי